

учнів, тобто якщо учень одержав 8 балів, то це достатній рівень знань, проте їм важко зорієнтуватись у критеріях, які використовує вчитель для контролю учня, порівнюючи минулі результати цього ж учня з отриманими. 63 % знає правила та прийоми педагогічного спілкування, що є важливим для обґрунтування оцінювання результатів роботи учнів на уроці.

Тож визначено готовність студентів-майбутніх філологів застосовувати тестові технології у процесі навчання. Більшість респондентів, яких ми опитали, уміють користуватися у своїй навчальній діяльності тестами, але не вміють створювати тестові завдання відповідно до вимог розроблення педагогічного тесту. Такі результати свідчать, що майбутні фахівці недостатньо використовують різне програмне забезпечення і мають невисокий рівень навичок користування ними.

Тарасенко В. В., здобувач 1-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій,
спеціальності 102 «Хімія»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ

Самостійна робота студентів – це різноманітні види індивідуальної і колективної діяльності студентів, які здійснюються під керівництвом, але без безпосередньої участі викладача в спеціально відведений для цього аудиторний або позааудиторний час [1].

Якщо змодельовати планування самостійної роботи студентів, то воно має містити такі завдання:

1. Повторення пройденого теоретичного матеріалу.
2. Встановлення головних питань теми.
3. Визначення глибини і змісту знань з теми, складання тез з теми.
4. Вправи, рішення задач.
5. Аналіз виконуваної діяльності та її оцінка.
6. Складання питань за змістом лекції.
7. Підбір рекомендованої літератури.
8. Знайомство з питаннями плану семінарського заняття та методичної розробки з даної теми.

9. Визначення питань, за якими потрібно прочитати або законспектувати літературу.

10. Складання схем, таблиць на основі тексту лекцій, підручника, монографії.

До видів самостійної роботи студентів можна віднести такі види діяльності [2; 1; 3]: а) конспектування; б) реферування літератури; в) виконання завдань пошуково-дослідницького характеру; г) поглиблений аналіз науково-методичної літератури, проведення експерименту; д) робота на лекції: складання або стеження за планом читання лекції, опрацювання конспекту лекції, доповнення конспекту рекомендованою літературою тощо; е) участь у роботі на практичних заняттях: підготовка конспектів виступів на семінарі, рефератів, виконання завдань, підготовка до лабораторно-практичних занять: дія відповідно до інструкцій і методичних вказівок, отримання результату; ж) виконання завдань зі спостереження і збору матеріалів у процесі практики.

Існує низка проблем, з якими студент стикається під час виконання самостійної роботи, серед них ватро виділити такі: зниження мотивації при виконанні роботи, відсутність зацікавленості у виконанні завдання, великий обсяг творчої роботи, неорганізованість, відсутність чітких критеріїв щодо плану роботи, часу виконання, теми, змісту, відсутність розуміння мети виконання роботи, її значення тощо [4; 5].

Тому варто зазначити, що методологічну основу самостійної роботи студентів становить діяльнісний підхід, коли цілі навчання орієнтовані на формування умінь розв'язувати типові і нетипові завдання, зокрема і на реальні ситуації, де студентам треба проявити знання конкретної дисципліни.

Методично забезпечити самостійну роботу студентів означає скласти перелік форм і тематику самостійних робіт, сформулювати цілі та завдання кожного з них, розробити інструкції або методичні вказівки, підібрати навчальну, довідкову, методичну та наукову літературу [6].

До рекомендацій щодо стимулювання студентів до виконання самостійної роботи можна віднести і такі пункти: не перевантажувати студентів творчими завданнями, давати завдання з чергуванням творчої роботи на парах із завданнями в позаурочний час, давати студентам чіткий і повний інструктаж щодо мети завдання, умов виконання, обсягу, термінів, надавати зразки оформлення, здійснювати поточний контроль і облік, а також оцінювати, дати рецензію на роботу, узагальнити рівень засвоєння навичок самостійної, творчої роботи [5].

Отже, незаперечна вагомість такої форми організації освітньої діяльності у закладі вищої освіти, як самостійна робота, має забезпечуватися діяльнісним і компетентнісним підходами та грамотним методичним забезпеченням.

Список використаних джерел

1. Пидкасистый П. И. Организация учебно-познавательной деятельности студентов: учеб. пособ. Москва: Педаг. общ-во России, 2004. 112 с.

2. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи. URL: http://pidruchniki.com/13680808/pedagogika/pedagogika_vischoyi_shkoli (дата звернення: 04.10.2020).
3. Бешенцева О. А., Маракіна Л. Д. Організація самостійної роботи студентів під час вивчення хімії. URL: file:///C:/Users/Master/AppData/Local/Temp/beshentseva_statja2_Metodica__2013-4.pdf (дата звернення: 20.10.2020).
4. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи. URL: http://pidruchniki.ws/12281128/pedagogika/osvitniy_svitoviy_pro_stir/ (дата звернення: 04.10.2020).
5. Гурська О. В. Основні аспекти та проблеми організації самостійної роботи студентів ВНЗ. Полтава, 2013. URL: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/2903/1/Gurska.pdf> (дата звернення: 20.10.2020).
6. Мачинська Н. І., Стельмах С. С. Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навчально-методичний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. С. 146–163.

Тарасенко Т. С., здобувачка 1-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій,
спеціальності 102 «Хімія»
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Розвиток сучасного українського суспільства та освіти зумовлюють такі завдання реформування системи вищої освіти: створення умов для системного підвищення якості та розширення можливостей безперервної освіти для всіх категорій громадян шляхом розвитку цифрового освітнього простору через вирішення задачі формування національної платформи електронної освіти, що дасть змогу забезпечити доступ до широкого набору онлайн курсів для різних верств населення [1].

Також варто привести зміст освіти, правову й економічну основу управління і структуру освітньої системи у відповідність з новими умовами життя країни, спрямованістю соціально-економічних і політичних реформ і підвищити якість освіти та її цілеспрямованість на задоволення особистісних запитів, потреб формування громадянського суспільства і ринкової економіки, інтересів країни [1].